

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1229182/1

בבית הדין הרבני האזורי באר שבע

לפני כבוד הדיינים:

הרב אליהו אריאל אדרי – אב"ד, הרב אבידן משה שפנייר, הרב אברהם הרוש

המבקשת: פלונית

הנדון: היתר נישואין – פנוי

גיורת שהסתירה כוונתה לקיים קשר זוגי עם אינו יהודי

פסק דין

המבקשת התגיירה בתקופת שירותה בצה"ל בבית הדין לגיור של הרבנות הצבאית בתאריך ה' בתמוז תש"ע (17.06.2010).

בשנת תשע"ו נישאה לאדם שאינו יהודי. בהמשך הותרו נישואיה בבית המשפט לענייני משפחה.

כעת מבקשת היא להינשא ליהודי כדמו"י.

לדבריה, היכרותה עם בן זוגה הראשון – שכאמור איננו יהודי, החלה עוד בהיותה בסמינר הגיור. היא ניהלה אתו מערכת זוגית שהמשיכה באופן רציף עד להתרת נישואיהם. בן זוגה שקל אף הוא להתגייר אך בפועל לא עשה זאת. לדבריה, הסיבה שהמשיכה לחיות עמו בעיצומו של תהליך הגיור הייתה לגרום לו לסיים את ההליך. בפועל בן זוגה לא השלים את הליך הגיור, ולמעשה נשר ממנו בתקופה שבין סמינר נתיב לסמינר הגיור.

עולה אם כן שבשעת גיורה הייתה דעתה לקיים מערכת זוגית עם אדם שאינו יהודי שהחליט שלא להתגייר.

לשאלת בית הדין השיבה כי אכן כך הדבר, וגם בעת הגיור עצמו סברה כי תוסיף לחיות עם בן זוגה שאינו יהודי, ולא ראתה לנכון לעדכן בעניין זה את בית הדין לגיור.

כיום המבקשת, לדבריה, אינה מקיימת מצוה כלשהי מלבד שמירת כשרות, ואף אינה מקפידה על שמירת שבת.

עד כאן תמצית העובדות כפי שנשמעו מפי המבקשת.

דומה שכל מתגייר, מבין שלב לבו של הליך הגיור הוא קבלת עול מצות ואין ספק שבתי הדין לגיור מבהירים עניין זה היטב. כמו כן, אין ספק שלעבור הליך גיור מתוך מחשבה שלאחר הגיור יחיה המתגייר עם מי שאינו יהודי הוא דבר הסותר באופן מהותי את מושג הגיור.

הכלל הידוע והמפורסם הוא "בית דינא בתר בית דינא לא דייקי". אולם כלל זה הופר שעה שהמבקשת אמרה במו פיה כי הסתירה מבית הדין לגיור בשעת הגיור את העובדה שבכוונתה להוסיף לחיות עם מי שאינו יהודי.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

נוכח זאת אין מנוס אלא להפנות את המבקשת אל בית הדין לגיור שגייר אותה, לשם בדיקה האם היה חוסר כנות מצדה בעת גיורה.

נבהיר כי בכוונת מכוון אין אנו מאריכים בסוגיות הלכתיות רבות שיש לדון בהן, מתוך הנחה שבית הדין המגייר יבחן את העניין מכל היבטיו.

בכללי הדיון בבקשות לגיור תשס"ו–2006, סעיף ט"ז, נקבעו הליכים לביטול גיור במקרים חריגים, ודומה כי זהו המקרה הנכון לדון בו.

בית הדין מורה בזה כדלקמן:

א. הליך הגיור שעברה המבקשת טעון בירור נוכח הצהרתה הברורה בבית הדין. עניין זה יידון בבית הדין לגיור שנערך בו הגיור, והוא המוסמך לדון בבטלותו.

ב. עד לקבלת פסק דינו של בית הדין לגיור יש לרשום את המבקשת במרשם מעוכבי החיתון.

ג. יש להעביר עותק מהחלטה זו להנהלת בתי הדין המיוחדים לגיור וכן לעיון הרבנים הראשיים לישראל כב' הראשון לציון ונשיא מועצת הרבנות הראשית הגר"י יוסף שליט"א וכב' נשיא בית הדין הגדול הגר"ד לאו שליט"א.

מותר לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום י"ד בתמוז התשע"ט (17.07.2019).

הרב אליהו אריאל אדרי – אב"ד   הרב אבידן משה שפנייר   הרב אברהם הרוש

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה